

Vonnisnummer / Griffinummer 2021 / 3431
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 19 oktober 2021
Naam van de beklagde(n)
Systeemnummer parket 18CO11513 Dossiernummer 21G002387 Notitienunder parket

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

inzake hypotheken.

De dagvaarding werd ingeschreven in het gemeentelijk vergunningenregister (art. 6.2.1. VCRO).

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

De beklaagde werd gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 21 september 2021.

2. De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 21 september 2021:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituu-
procureur des Konings;
- de beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door
hemzelf en bijgestaan door meester advocaat te
die de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt;
- het positief advies van het openbaar ministerie over de gevraagde opschorting van de
uitspraak van de veroordeling.

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

Op 11 juni 2018 ontving de politie een e-mail van medewerkster bij de dienst stedenbouw te waarin melding werd gemaakt van een bouwovertreding op het perceel te Het perceel is gelegen in een woongebied en behoort in eigendom toe aan de beklaagde en De vaststellingen werden verricht naar aanleiding van een aanvraag van een regularisatievergunning voor een vrijstaand bijgebouw van 89 m² op dit perceel. Het bijgebouw is ingericht als een verkleedruimte met toilet en inloopdouche, achterliggend bevinden zich de technieken voor een infraroodsauna. Er is een kitchenette en een ruimte voor rust- en verzorging. Er is tevens opslagruimte voor tuingerief. Er zijn aardgas en nutsvoorzieningen aanwezig in het gebouw alsook aansluiting op een septische put van 1500 liter.

Reeds op 18 april 2017 werd door het college van burgemeester en schepenen van een vergunning geweigerd voor de regularisatie van dit vrijstaand bijgebouw.

De beklaagde verklaarde op 19 juni 2018 het bijgebouw te hebben gebouwd en beroep te hebben gedaan op een architect teneinde een regularisatievergunning te bekomen. Op 5 februari 2019

verklaarde hij niet over de nodige financiële middelen te beschikken teneinde een architect te raadplegen, hij zou binnen korte termijn een regularisatieaanvraag indienen. Op 21 mei 2019 ontving het parket de melding dat er nog steeds geen aanvraag tot regularisatie werd ingediend.

Op 7 februari 2020 werd door het college van burgemeester en schepenen een nieuwe regularisatie-aanvraag geweigerd, waartegen de beklaagde beroep instelde.

Op 10 juni 2020 maakte de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur zijn herstellvordering over aan het parket van de procureur des Konings.

Op 11 juni 2020 verleende de deputatie een omgevingsvergunning voor de regularisatie van het vrijstaand bijgebouw.

Beoordeling

De feitelijke gedraging die wordt ten laste gelegd is het zonder stedenbouwkundige vergunning oprichten van een vrijstaand bijgebouw met een hoogte van 3,10 m en een oppervlakte van 89 m², te _____ in de periode van 21 juni 2016 tot 21 februari 2017.

Sinds 1 maart 2018 is het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning in werking. De VCRO werd grondig gewijzigd. De feiten zijn echter (nu) onder artikel 6.1.1. VCRO strafbaar gebleven.

Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak op de terechtzitting is gebleken dat de ten laste gelegde feiten bewezen zijn voor de beklaagde. De feiten werden op de zitting ook niet betwist.

Straf

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank naast de ernst van de feiten tevens rekening met de begeleidende omstandigheden en de individuele persoonlijkheid van de beklaagde zoals die onder meer kan blijken uit zijn strafverleden.

De beklaagde stelde het eigen belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening. De op te leggen straf moet duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moet worden en dat de beklaagde zich niet ongestraft boven de wet kan stellen.

De straf moet ook van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen. Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagde werd veroorzaakt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie brengt voor de

gemeenschap een grote kost met zich mee.

Anderzijds houdt de rechtbank rekening met het gegeven dat de beklaagde gedurende het opsporingsonderzoek diverse stappen heeft ondernomen teneinde een regularisatievergunning te bekomen en deze uiteindelijk ook heeft verkregen.

Gelet op deze overwegingen alsook gelet op het blanco strafverleden van de beklaagde, oordeelt de rechtbank dat kan worden ingegaan op de vraag van de beklaagde om hem de gunst van de opschorting te verlenen. Deze gunst zal de beklaagde afdoende op het ontoelaatbare van zijn handelen wijzen en van aard zijn om recidive te vermijden. Bovendien brengt deze gunst de professionele toekomst van de beklaagde niet in het gedrang.

De beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 20 euro.

De beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 50 euro.

De herstellvordering

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering van de burgemeester/gemeentelijk stedenbouwkundige inspecteur van de gemeente inmiddels zonder voorwerp is geworden gelet op de tussengekomen regularisatievergunning van de deputatie verleend op 11 juni 2020.

BURGERRECHTELIJK

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door het bewezen verklaarde misdrijf, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 66, 100 Strafwetboek;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 1 (§1, 1° en §2), 3, 5, 6, 13 van de Wet van 29 juni 1964;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

de rechtbank, recht doende **op tegenspraak**,

STRAFRECHTELIJK

Verklaart het feit, voorwerp van de enige tenlastelegging, bewezen.

Gelast de **opschorting** van de uitspraak van de veroordeling ten voordele van gedurende een termijn van 3 jaar vanaf heden.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **vaste vergoeding** voor beheerskosten in strafzaken van 50 euro.

Veroordeelt de beklaagde tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 294,32 euro.

HERSTELVORDERING

Verklaart de herstellvordering zonder voorwerp.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 19 oktober 2021 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

- rechter
in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier